

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/155/2022
Identifikačné číslo spisu: 2020200305
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2020200305.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej /sudca spravodajca/ a členov senátu JUDr. Jany Martinčekovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: MEDICIS s.r.o., so sídlom Mojmírova 111/4, 921 01 Piešťany, IČO 35 912 154, právne zastúpený JUDr. Marek Lehuta, advokát, so sídlom M. Waltariho 7, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom Žellova 2, 829 24 Bratislava, vo veci žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. ZS 204/00014/2019/R zo dňa 19.10.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 14S/103/2020-106 zo dňa 10. marca 2022, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Trnave rozsudkom, č. k. 14S/103/2020-106 zo dňa 10. marca 2022, podľa ust. § 190 zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo konania ZS 204/00014/2019/R zo dňa 19.10.2020, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trnava, číslo konania ZS 204/00014/2019 zo dňa 08.11.2019. Prvostupňovým rozhodnutím Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trnava, svojím rozhodnutím číslo konania ZS 204/00014/2019 zo dňa 08.11.2019 uložil žalobcovi podľa § 18 ods. 1 písm. b) bod 1. § 50 ods. 2 písm. a) a § 64 ods. 2 písm. b) a odseku 8 zákona č. 581/2004 Z. z. a podľa § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní ako poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti pokutu vo výške 200 eur za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, t.j. za porušenie

povinnosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne. Porušenie bolo zistené dňa 23.07.2019 ukončením výkonom dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti pani S. Y., J. I. V. XXXX, J. G. G. W. XXXX/X I. K.. Porušenie spočívalo v tom, že poskytovateľ zdravotnej starostlivosti pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientke na ambulancii všeobecného lekárstva dňa 23.04.2018 neposkytol zdravotnú starostlivosť správne, pretože pacientku adekvátne nevyšetрил a nezhodnotil jej zdravotný stav pracovnou alebo diferenciálnou diagnózou. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 168 SSP, keď v konaní úspešnému žalovanému trovy konania nepriznal, pretože z obsahu spisu nevyplývalo žeby mu boli vznikli, pričom orgánu štátnej správy je možno priznať trovy len výnimočne.

2. Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že pacientka S. Y. navštívila ambulanciu poskytovateľa zdravotnej starostlivosti žalobcu dňa 23.04.2018 a sťažovala sa na bolesti brucha. Z obsahu zdravotnej dokumentácie pacientky vyplýva, že MUDr. O. ako ošetrujúca lekárka pacientky S. Y. dňa 23.04.2018 do zdravotnej dokumentácie pacientky dala dátumovku, predpísala jej tri druhy liekov a dala jej výmenné lístky pre gastroenterológa a reumatologické vyšetrenie. Ďalšie záznamy týkajúce sa zistených ťažkostí pacientky, na ktoré sa pacientka sťažovala, objektívneho nálezu diagnózy popri prípade navrhovanej a plánovej liečby sa v zdravotnej dokumentácii nenachádzajú.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 23 ods.1 písm. e), § 43 ods. 4, 5,11, § 77 ods. 1, § 50 ods. 2, § 64 ods. 2, tohto zákona, ako i v intenciách ustanovení zák. č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 2 ods. 1, § 4 ods. 3, 5 tohto zákona. Taktiež podľa § 33 ods. 2, § 34 ods. 4, 5, § 46, § 47 ods. 1,2, 3, § 59 ods. 1,2, § 61 ods. 1,2,3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej časti prvej a druhej hlavy Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

4. Krajský súd sa pri prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovanej zameril na posúdenie dôvodnosti podstatných žalobných námietok, ktorými žalobca predovšetkým napádal nedostatočné zistenie skutkového stavu, nesprávne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu orgánmi dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou, nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť rozhodnutia žalovaného ako aj skutočnosť, či správny orgán konal vo veci tak, že svojím konaním nespôsobil takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Žalobca mal zásadne za to, že zdravotnú starostlivosť pacientke S. Y. dňa 23.04.2018 poskytol riadne a správne v medziach medicínskych možností, pričom jedinou chybu, ktorú žalobca pripúšťa je tá, že nevedol riadne zdravotnú dokumentáciu pacientky Y. a riadne nezaznamenal do zdravotnej karty vyšetrenie z tohto dňa, pričom žalobca poukázal, že táto skutočnosť bola už Ministerstvom zdravotníctva SR vyhodnotená ako porušenie ustanovenia § 19 - 21 zákona č. 576/2004 Z. z. a za to bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 66 eur.

5. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že ten rovnako ako i žalovaný poukázal na to, že porušenie povinností zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti nespočívalo v tom, že nebol v zdravotnej dokumentácii vykonaný záznam z vyšetrenia zo dňa 23.04.2018, ale to, že pacientka S. Y. nebola na ambulancii riadne vyšetrená, resp. pokiaľ by bola vyšetrená tak bolo potrebné, aby tieto vyšetrenia boli zaznamenané a tieto vyšetrenia by boli aj následne podkladom pre ďalšiu systematickú liečbu pacientky. Taktiež poukázal na to, že zdravotná starostlivosť zo strany žalobcu nebola poskytnutá správne z toho dôvodu, že v zdravotnej dokumentácii absentuje akékoľvek konštatovanie vyšetrujúcej lekárky ambulancie všeobecného lekárstva S.. O. o tom, že by táto akýmkoľvek spôsobom vykonala vyšetrenie jej zdravotného stavu v inkriminovaný deň, pričom krajský súd v tomto smere poukázal na to, že pokiaľ nie je v zdravotnej dokumentácii takýto dôkaz, nemožno prisvedčiť názoru žalobcu, že takéto vyšetrenie bolo vykonané, pretože o takomto vyšetrení dôkaz neexistuje. Z administratívneho spisu bolo ďalej zrejmé, že na posúdenie správnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti bola do konania prizvaná odborníčka S.. M. X., ktorá vo svojom stanovisku skonštatovala, že žalobca, ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti, v ambulancii všeobecného

lekárstva dňa 23.4.2018 neposkytol zdravotnú starostlivosť správne, pretože pacientku adekvátne nevyšetril, nezhodnotil jej zdravotný stav pracovnou alebo diferenciálnou diagnózou. Z obsahu zápisu, ktorý vykonala všeobecná lekárka dňa 23.04.2018 jednoznačne vyplýva, že k vyšetreniu pacientky nedošlo, resp. z tejto dokumentácie nemožno zistiť, k akému vyšetreniu zo strany ošetrojúcej lekárky vo vzťahu k pacientke v uvedený deň malo prísť. V súvislosti s námietkou, že v danom prípade nemala byť posúdená zdravotná starostlivosť a správnosť poskytnutia tejto zdravotnej starostlivosti odbornou konzultantkou zo odboru všeobecného lekárstva, ale z odboru gastroenterológie alebo chirurgie, krajský súd poznamenal, že v danom prípade zdravotnú starostlivosť poskytovala všeobecná lekárka a teda je na mieste, aby postup tejto všeobecnej lekárky zhodnocoval odborník z oblasti, v ktorej pracovala táto všeobecná lekárka a teda z oblasti, ktorú poskytol poskytovateľ zdravotnej starostlivosti.

6. Vo vzťahu k záverom vyplývajúcim zo znaleckého posudku č. 914927-04/21, ktorý si dal vypracovať žalobca znalcom S.. K. S. K., S., S., ktorý mal skonštatovať, že došlo k vyšetreniu pacientky napr. pohmatom brucha a pod. a že zo záznamu z vyšetrenia zo dňa 23.04.2018 vyplýva, že pacientka bola vyšetrená, o čom svedčí výmenný lístok s diagnózou laktózovej intolerancie - E73 bolesti brucha - dráždivé črevo - K58 a bola zaslaná na ďalšie gastroenterologické vyšetrenia, krajský súd uviedol, že tieto skutočnosti zo záznamu z vyšetrenia zo dňa 23.04.2018 nevyplývajú a podľa názoru krajského súdu išlo o skutočnosti, ktoré žalobca riadne nepreveril so záznamom, ktorý žalobca vykonal v inkriminovaný deň. Krajskému súdu, nebolo zrejmé, z akého zápisu zo zdravotnej dokumentácie vychádzal znalec, o ktoré vyjadrenia sa oprel aj vo svojej replike žalobca, keď vyslovil záver, že dňa 23.04.2018 bola pacientka riadne, klinicky vyšetrená, že bolo konštatované, že trpí susp. laktózovou intoleranciou - E73, bolesťami brucha - dráždivé črevo - K58 a bola zaslaná na ďalšie gastroenterologické vyšetrenie, pričom tieto záznamy v zdravotnej dokumentácii pacientky chýbajú. Krajský súd uviedol, že pri hodnotení skutočnosti, či bola zdravotná starostlivosť poskytovaná správne, v danom prípade bolo potrebné vychádzať jedine zo zdravotnej dokumentácie pacientky, pretože žiadny iný dôkaz okrem tvrdenia žalobcu, že zdravotná starostlivosť bola poskytnutá správne neexistuje. V tomto smere krajský súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že pokiaľ príde k vyšetreniu zdravotného stavu pacienta, tak je všeobecne známe, že výsledky tohto vyšetrenia všeobecný lekár zapisuje do zdravotnej karty pacienta a opíše celkový zdravotný stav, ktorý zistil v čase vyšetrenia, opisuje ťažkosti, ktoré pacient udáva pri tomto vyšetrení a následne navrhuje ďalšiu liečbu. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu, ktoré bolo prevzaté z konštatovania znalca, že na výmennom lístku boli zaznamenané určité skutočnosti, ktoré boli zistené všeobecnou lekárkou pri vyšetrení, tak tu krajský súd považoval za potrebné poznamenať, že výmenný lístok je len akýmsi poukazom na to, aby sa mohla pacientka podrobiť ďalšiemu vyšetreniu, na výmenný lístok sa nezaznamenávajú výsledky vyšetrenia u všeobecného lekára, resp. zaznamenávajú sa len zdravotné ťažkosti, aby bolo zrejmé, akému odbornému lekárovi treba tento výmenný lístok zaslať.

7. Vo vzťahu k námietke žalobcu, pri ktorej v žalobnom návrhu poukazuje na to, že pacientka u všeobecnej lekárky S.. O. absolvovala vzhľadom na dlhodobé vzťahy s touto pacientkou medzi jej všeobecnou lekárkou, ktorá ju ošetrovala takmer 23 rokov, viacero vyšetrení a v tejto námietke žalobca konštatuje všetky ochorenia, ktorými pacientka trpela a teda nebolo v možnosti ošetrojúcej lekárky zistiť onkologické ochorenie, ktorým trpela pacientka, krajský súd poznamenal, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vôbec neskonšatoval vo svojich rozhodnutiach, že by na ťarchu všeobecnej lekárky dával tú skutočnosť, že táto lekárka nezistila onkologické ochorenie u tejto pacientky, ktoré malo za následok smrť tejto pacientky. Nedostatočná zdravotná starostlivosť spočívala v iných okolnostiach, ktoré boli špecifikované v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu ako aj v rozhodnutí žalovaného a ktoré spočívalo v tom, že žalobca ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti prostredníctvom ošetrojúcej lekárky S.. O. nevykonával pri vyšetrení pacientky dňa 23.04.2018 zhodnotenie jej zdravotného stavu pracovnou alebo diferenciálnou diagnózou a teda žalovaný a ani prvostupňový správny orgán nepripisuje na ťarchu poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti nezistenie onkologického ochorenia u pacientky.

8. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že využil všetky svoje dostupné možnosti pri vyšetrení zdravotného stavu pacientky, v tomto smere krajský súd uviedol, že táto námietka opäť nereaguje na skutočnosti, ktoré sú vytýkané v rozhodnutiach prvostupňového správneho orgánu resp. žalovaného a to, že

pacientka nebola všeobecnou lekárkou dostatočne vyšetrená v inkriminovaný deň, následne že bola poslaná na odborné vyšetrenie je len výsledkom ďalšieho liečebného postupu, ktorý však nespočíval už v aktívnom ošetrovaní zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ale mal byť vykonaný odbornými lekármi. V súvislosti s námietkou žalobcu, že tento spolupracoval s odbornými ambulanciami v snahe zlepšiť zdravotný stav pacientky, krajský súd uviedol, že je pravdou, že neboli zistené ďalšie pochybenia zo strany poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, že ide o ojedinelé pochybenie, ktoré malo za následok neposkytnutie riadnej zdravotnej starostlivosti len v určitý konkrétny deň, pričom to aké vyšetrenia nasledovali po vyšetrení resp. nevyšetrení zdravotného stavu pacientky zo strany žalobkyne dňa 23.04.2018 je právne irelevantné a nie je potreba túto vec skúmať, pretože nemá vplyv na to, či možno hodnotiť zdravotné výkony ošetrojúcej lekárky ako správne a dostačujúce. Sám žalobca pripustil, že nebola z jeho strany správne vedená zdravotná dokumentácia pacientky S. Y., pričom poukázal na to, že za toto pochybenie bol postihnutý od svojho zriaďovateľa Ministerstva zdravotníctva SR pokutou vo výške 66 eur, tak krajský súd v tejto súvislosti poznamenal, že žalovaný resp. prvostupňový správny orgán neuložil žalobcovi pokutu za nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie pacientky, ale uložil mu pokutu za nedostatočné poskytnutie zdravotnej starostlivosti. Teda ide o dva rozdielne skutky, ktoré nemožno spájať a teda nemožno hovoriť, že žalobca je postihnutý za ten istý skutok dvakrát.

9. Krajský súd mal za to, že správne orgány oboch stupňov v preskúmaných rozhodnutiach v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 a 5 správneho poriadku v spojení s § 47 ods. 3 správneho poriadku za účelom posúdenia objektívnej deliktuálnej zodpovednosti žalobcu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti dotknutej pacientke a za účelom posúdenia naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty predmetného správneho deliktu pred vydaním rozhodnutia uložením sankcie dôkladne vyhodnotil všetky podklady pre rozhodnutie vo veci pozostávajúce zo záverov vykonaného dohľadu nad poskytnutou zdravotnou starostlivosťou a dôkazov získaných v priebehu následného správneho konania o uložení pokuty. Správne orgány oboch stupňov na základe dostatočných podkladov vyhodnotili zistený skutkový stav a to každý dôkaz zvlášť (jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti), pričom sa dostatočne vysporiadali aj s návrhmi žalobcu na doplnenie dokazovania v naznačenom smere vrátane uvedenia dôvodov, pre ktoré v nadväznosti na výsledky realizovaného dokazovania nebolo dopĺňovanie dokazovania v danej veci potrebné. Krajský súd z obsahu administratívneho spisu a z odôvodnenia administratívnych rozhodnutí oboch stupňov zistil, že v rámci dohľadu a následného správneho konania bolo zabezpečených pre konanie dostatok dôkazov, z ktorých logického vyhodnotenia, bez akýchkoľvek pochybností je možné dospieť k záveru o nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti dotknutej pacientky dňa 23.04.2018 vo všeobecnej ambulancii poskytovateľa zdravotnej starostlivosti.

10. Aj keď v žalobe nebola vznesená námietka týkajúca sa výšky uloženej pokuty, tak krajský súd uviedol, že poskytovateľ zdravotnej starostlivosti nevykonal všetky zdravotné úkony na správne určenie choroby, nevykonal prvotné úkony, ktoré vykonáva všeobecný lekár pri prvom kontakte s pacientom v snahe zabezpečiť včasnú a účinnú liečbu a uzdravenie pacienta, resp. zlepšenie jeho zdravotného stavu, a preto poskytovateľ zdravotnej starostlivosti nevykonal zdravotnú starostlivosť so štandardnými postupmi, ktoré vyžaduje zákon 576/2004 Z. z. Krajský súd poukázal na to, že uloženie pokuty vzhľadom na zistenie porušenia je adekvátne, pričom bola zohľadnená aj tá skutočnosť, že nebolo v možnostiach všeobecnej lekárky zistiť u pacientky možné onkologické ochorenie, následkom ktorého došlo u pacientky k úmrtiu.

11. Krajský súd po vykonaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov, v rozsahu podstatných žalobných bodov ako aj postupu predchádzajúcemu ich vydaniu konštatoval, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa všetky atribúty zákonnosti. Žalovaný sa vysporiadal s odvolacími (rozkladovými) námietkami žalobcu, rozhodnutie je založené na náležite zistenom skutkovom stave, logicky sú vyhodnotené všetky dôkazy, skutkový stav tiež zodpovedá obsahu administratívneho spisu. Správny súd tiež konštatoval, že nezistil ani také závažné porušenie zákona, na základe ktorého by bolo možné vyhovieť žalobnému petitu, a preto žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

12. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Navrhoval, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania. Alternatívne navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca v dôvodoch kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§440 ods. 1 písm. g/ SSP).

13. Žalobca v dôvodoch kasačnej sťažnosti opätovne nerozporoval nezapísanie klinického nálezu zo dňa 23.04.2018 do zdravotnej dokumentácie, čo ako uviedol bolo možné považovať za administratívnu chybu, avšak v žiadnom prípade nie za medicínsku chybu alebo pochybenie. Uviedol, že nezaznamenanie vyšetrenia do karty pacienta je možné považovať za porušenie § 19 až § 21 zák. č. 576/2004 Z. z., čím sa dopustil porušenia povinnosti ustanovenej v § 79 ods. 1 zák. č. 578/2004 Z. z., za čo mu bola jeho zriaďovateľom Ministerstvom zdravotníctva SR rozhodnutím č. S12330-2019-OP udelená pokuta.

14. Taktiež žalobca upriamil pozornosť kasačného súdu na závery znaleckého posudku č. 914927-04/21, ktorý si dal vo veci vypracovať a z ktorého vyplynulo, že žalobca ako poskytovateľ zdravotnej starostlivosti vykonal všetky zdravotné výkony správne, za účelom správneho stanovenia diagnózy, na určenie choroby, nakoľko nebohá p. Turňová bola opakovane vyšetrená na ambulancii poskytovateľa a aj opakovane odoslaná za účelom ďalšieho dovyšetrenia na špecializovaných odborných ambulanciách a to: gastroenterologická, reumatologická, hematologická, kožná, absolvovala aj imunologické vyšetrenia, bola tiež vyšetrená internou diabetologickou, nefrologickou, kardiologickou, angiologickou, chirurgickou, endokrinologickou, gynekologickou, ORL a ortopedickou ambulanciou. Uviedol, že znaleckým dokazovaním bolo potvrdené, že nebohá p. S. Y. bola dňa 23.04.2018, klinicky vyšetrená, bola jej odobratá anamnéza o vzniku, priebehu a charaktere problémov, ktoré udávala. Pre možnú náhlu brušnú príhodu bolo vyšetrené brucho pohľadom a pohmatom, ktorá týmito vyšetreniami bola v čase vyšetrenia s určitosťou vylúčená. Bol jej zmeraný krvný tlak a pulz, pričom namerané hodnoty boli v medziach fyziologickej normy. Ďalej bola vykonaná auskultácia dýchacích ciest, pľúc a srdca s fyziologickým nálezom. Pohľadom a pohmatom bola vyšetrená tvár a vlasová časť hlavy pre zhoršenie kožného nálezu na tvári a vo vlasoch. Pre ťažkosti a chôdzou a bolesťami v oblasti bedrových kĺbov bola vyšetrená aktívna pohyblivosť v týchto kĺboch. Zároveň bola poučená o charaktere svojho ochorenia a o zamýšľaných diagnostických a terapeutických výkonoch, na základe čoho jej boli odovzdané výmenné lístky s diagnózami na odborné vyšetrenia a pre prípad zhoršenia zdravotného stavu bola poučená, aby vyhľadala lekársku pomoc. Taktiež žalobca zdôraznil, že žalovaný nemôže spochybňovať závery znalca, ako je to spomínané v bode 26 až 31 rozsudku krajského súdu, nakoľko iba ďalší znalecký posudok môže byť vzatý do úvahy pri hodnotení správne poskytovanej zdravotnej starostlivosti p. Y..

15. Taktiež žalobca vyjadril presvedčenie, že zo strany žalovaného nemal byť pribratý konzultant z odboru všeobecné lekárstvo, nakoľko tento nie je kompetentný posudzovať, ani klinicky riešiť taký stav, akým náhla brušná príhoda je, ale by to byť odborní z odboru chirurgia, pričom k problematike NET by sa mal vyjadrovať znalec z odboru endokrinológie, či gastroenterológie.

16. Z vyššie uvedeného vyplýva, že zo strany žalobcu ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti bola pacientke S. Y. poskytnutá zdravotná starostlivosť správne, v intenciách lege artis, čiže na úrovni a v možnostiach medicíny súčasnej doby. Nedostatky vo vedení zdravotnej dokumentácie nemôžu byť žalovaným vyhodnotené ako porušenie povinnosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne, keď o uvedených nedostatkoch už rozhodol kompetentný orgán Ministerstvo spravodlivosti SR.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

17. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu zo dňa 27.06.2022 v plnej miere stotožnil s rozsudkom krajského súdu o zamietnutí žaloby a tento považoval za správny a v danej veci dôvodne

vydaný. Nesúhlasil s názorom žalobcu, že v danom prípade krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia.

18. Žalovaný upozornil na to, že sa jedná o opakujúce sa argumenty a námietky, ku ktorým sa vyjadroval v súvislosti s podanou žalobou, potom následne na pojednávaní a s ktorými sa následne vysporiadal aj krajský súd v napadnutom rozsudku.

19. Žalovaný uviedol, že jeho úlohou v posudzovanom prípade pacientky Y. bolo preveriť správnosť poskytnutej zdravotnej starostlivosti tejto pacientke a o zistení nedostatkov v poskytnutej zdravotnej starostlivosti vyvodit' sankčnú zodpovednosť uložením pokuty. Jedinou podmienkou v konaní o uložení pokuty bolo, aby žalovaný mal pre vydaním napadnutých rozhodnutí skutkový stav zistený natoľko spoľahlivo, aby mohol pristúpiť k jej uloženiu, a následne posúdiť možnosť uloženia sankcie za zistené pochybenie. Povinnosťou žalovaného aj v zmysle najnovšej judikatúry súdov SR, vrátane Najvyššieho správneho súdu SR, je vysporiadať sa s argumentami žalobcu, ktorými napáda zistenia žalovaného, a to aj žalovaný v tomto prípade náležite urobil, a nielen raz, ale najprv počas výkonu dohľadu, keď v kontexte všetkých obstaraných podkladov pre vypracovanie protokolu z vykonaného dohľadu vyhodnocoval vyjadrenie žalobcu v pozícii dohliadaného subjektu a následne v správnom konaní. V prípade, ak by žalobca podal námietky voči protokolu z vykonaného dohľadu, kde bol skutok spočívajúci v porušení § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z. z. jasne definovaný a náležite zdôvodnený, bol by sa prvostupňový správny orgán v pozícii dohliadajúceho orgánu s námietkami bezpochyby vysporiadal. Žalobca však nevyužil možnosť obrany proti zisteniam vykonaného dohľadu a námietky nepodal. Čiže prvotný, základný a zásadný obranný prostriedok, ktorým by žalobca napadol zistenia vykonaného dohľadu a spochybnil skutkový stav, vôbec nevyužil. Možnosť obrany voči zisteniam žalovaného využil až v správnom konaní o uložení pokuty. V tej súvislosti opätovne žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Szd/2/2013 alebo sp. zn. 1Sžr/38/2011.

20. Žalovaný zdôraznil, že samotný zákon 581/2004 Z.z., upravujúci výkon dohľadu, ktorým sa preveruje správnosť poskytnutia zdravotnej starostlivosti, striktno ustanovuje (a aj v čase predmetného výkonu dohľadu ustanovoval), že základným podkladom pre posudzovanie správnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti a teda základným zdrojom informácií o poskytnutej zdravotnej starostlivosti je zdravotná dokumentácia, v ktorej musí byť zachytený rozsah poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Uvedené nie je len formálnou požiadavkou zákonodarcu, ale vedenie zdravotnej dokumentácie definuje priamo zákon ako „neoddeliteľnú súčasť poskytovania zdravotnej starostlivosti“ (§ 4 ods. 5 zák. č. 576/2004 Z.z.), z čoho vyvodil, že ak poskytovateľ zdravotnej starostlivosti poskytuje zdravotnú starostlivosť, musí bezpodmienečne viesť zdravotnú dokumentáciu. Poskytovatelia zdravotnej starostlivosti ju totiž vedú priebežne počas poskytovania zdravotnej starostlivosti a zachytávajú jej priebeh bez toho, aby vedeli, ako nakoniec prípad poskytovanej zdravotnej starostlivosti skončí. Z toho dôvodu zákon č. 576/2004 Z. z. a z neho vychádzajúce odborné usmernenie MZ SR č. 07694/2009 - OZS z 24.09.2009 v znení neskorších zmien uvádza konkrétne v čl. IV, čo má obsahovať zápis všeobecného lekára z vyšetrenia pacienta. V danom konkrétnom prípade absentuje zistenie subjektívnych problémov osoby, objektívny fyzikálny nález a diagnóza, aspoň v rovine dif. Dg. diagnózy. Žalovaný uviedol, že výmenný lístok sám o sebe nie je dôkazom o náležitom vyšetrení v zmysle odobratia anamnézy, objektívne fyzikálneho vyšetrenia a diagnostického uzavretia stavu pacienta aspoň predbežne pracovnou diagnózou, poukazom na zo, že všeobecný lekár si prácu niekedy uľahčuje a bohužiaľ sa to aj stáva, že pacientovi aj bez riadneho vyšetrenia rovno vystaví výmenný lístok, ktorým ho poukáže k špecialistovi.

21. V súvislosti s neustálou argumentáciou žalobcu znaleckým posudkom znalca z odboru chirurgie a traumatológie žalovaný zopakoval, že uvedený znalecký posudok, jeho obsah a závery sú pre posúdenie správnosti a náležitosti vyšetrenia pacientky, realizované všeobecným lekárom dňa 23.04.2018 irelevantné. V tomto smere odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 06.07.2021 k replike žalobcu. V danom prípade posudzoval postup žalobcu ako všeobecného lekára a z toho dôvodu dal vec posúdiť prizvanej osobe z príslušného medicínskeho odboru tak, ako to aj v tom čase zákon č. 581/2004 Z. z. vyžadoval.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby kasačný súd nevyhovel kasačnej sťažnosti a rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdil.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

23. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zák. č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva.

24. Podľa ust. § 101e ods. 1,2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021. Výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

25. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je nedôvodná.

26. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 14S/103/2020-106 zo dňa 10. marca 2022, ktorým krajský súd žalobu žalobcu zamietol.

27. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu.

28. Predmetom preskúmacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. ZS 204/00014/2019/R zo dňa 19.10.2020, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trnava číslo ZS 204/00014/2019 zo dňa 8.11.2019. Prvostupňovým rozhodnutím Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Trnava, (rozhodnutie č. ZS 204/00014/2019 zo dňa 8.11.2019) uložil žalobcovi podľa § 18 ods. 1 písm. b) bod 1 § 50 ods. 2 písm. a) a § 64 ods. 2 písm. b) a odseku 8 zákona č. 581/2004 Z. z. a podľa § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní ako poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti pokutu vo výške 200 eur za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, t. j. za porušenie povinnosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne. Porušenie bolo zistené dňa 23.07.2019 ukončením výkonom dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti pani S. Y., J. I. V. XXXX, J. G. G. W. XXXX/X I. K.. Porušenie spočívalo v tom, že poskytovateľ zdravotnej starostlivosti pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientke na ambulancii všeobecného lekárstva dňa 23.04.2018 neposkytol zdravotnú starostlivosť správne, pretože pacientku adekvátne nevyšetril a nezhodnotil jej zdravotný stav pracovnou alebo diferenciálnou diagnózou

29. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a

dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. (§ 177 ods. 1 SSP)

30. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 194 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach a vo veciach správneho trestania správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení a na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

31. Kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci konania o kasačnej sťažnosti skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, ako aj konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či krajský súd správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného v oboch stupňoch. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v prvej a druhej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku.

32. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozhodnutia. Najvyšší správny súd považoval právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom v zásadnej otázke týkajúcej sa porušenia povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z. z. zo strany žalobcu za správne a súladné so zákonom.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

33. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

34. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

35. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

36. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

37. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí restriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

38. V danej súvislosti kasačný súd dáva tiež do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07, v ktorom ústavný súd konštatuje: „Ústavný súd SR už v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne treba vychádzať najprv z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvoľe (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona“.

39. Zákonodarca zákonom č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zriadil Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako právnickú osobu, do právomoci ktorej v oblasti verejnej správy zveril vykonávanie dohľadu nad verejným zdravotným poistením a dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti. V zmysle ust. § 18 ods. 1 písm. b) zákona č. 581/2004 Z. z. úrad okrem iného vykonáva dohľad nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti tým, že dohliada na správne poskytovanie zdravotnej starostlivosti podľa ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. a za podmienok ustanovených zákonom ukladá sankcie, podáva návrhy na uloženie sankcie, ukladá opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov alebo ukladá povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov.

40. Výkon dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou zákonodarca upravuje v ust. §§ 43 a nasl. tohto zákona, kde upravuje spôsob ako i postup výkonu uvedeného dohľadu. Tým, že citovaný zákon v ust. § 43 ods. 11 pôsobnosť správneho poriadku na výkon dohľadu vylúčil možno konštatovať, že výkon dohľadu je osobitným druhom konania, ktorého záver tvorí podklad pre vydanie rozhodnutia v správnom konaní o uložení sankcie. Výkonom dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti sa zisťuje, či táto bola správne poskytnutá a teda, či boli vykonané všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy. Výkon dohľadu je teda osobitný proces upravený v piatej časti zákona č. 581/2004 Z. z., ktorý ustanovuje aj spôsob zisťovania skutkového stavu pri posudzovaní správneho poskytnutia zdravotnej starostlivosti úradom. Upravuje práva a povinnosti úradu ako i poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, pričom zistené nedostatky úrad uvedie v protokole o dohľade. Pre odborné posúdenie poskytnutej zdravotnej starostlivosti úradom sa vyžaduje, aby najmenej jedna osoba oprávnená na výkon dohľadu na mieste nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti mala odbornú spôsobilosť podľa osobitného predpisu (zák. č. 578/2004 Z. z.) v tých pracovných činnostiach, v ktorých majú vykonávať dohľad, najmenej päťročnú odbornú zdravotnícku prax (zák. č. 578/2004 Z. z.) v oblasti poskytovania zdravotnej starostlivosti. Splnenie tejto podmienky úrad zabezpečuje prostredníctvom prizvanej osoby podľa § 43 ods. 2 alebo ods. 4 zákona č. 581/2004 Z. z. Výkon dohľadu je skončený v deň prerokovania písomných námietok poskytovateľa zdravotnej starostlivosti proti protokolu alebo márnym uplynutím lehoty určenej podľa § 45 ods. 2 písm. c) citovaného zákona. Pokiaľ úrad zistí porušenie ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. postupom poskytovateľa zdravotnej starostlivosti navrhne uloženie sankcie. Úrad upovedomí poskytovateľa zdravotnej starostlivosti o začatí správneho konania, na ktorého postup sa vzťahuje zákon o správnom konaní, a umožní mu realizovať jeho procesné práva (oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, spôsobu ich zistenia a navrhnúť ich doplnenie). Teda podkladom rozhodnutia sú aj návrhy a vyjadrenia účastníka konania. Účastník konania má možnosť predložiť v rámci správneho konania dôkaz na podporu správnosti svojich tvrdení alebo navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov. V rozhodovacom procese úradu ako orgánu verejnej správy zistenie skutočného stavu vecí a za tým účelom zisťovanie relevantných podkladov pre vydanie rozhodnutia patrí k jeho ťažiskovým povinnostiam v správnom konaní. Vykonávanie dokazovania patrí do výlučnej právomoci úradu, ktorý tiež rozhoduje o tom, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie, nevykonanie navrhovaného dôkazu je však úrad povinný zdôvodniť v odôvodnení svojho rozhodnutia. Požiadavka zákona čo najúplnejšie a najpresnejšie zistiť skutočný stav vecí je procesným vyjadrením zásady materiálnej pravdy (§ 3 ods. 4 Správneho poriadku). Zisťovanie podkladov pre rozhodnutie je ovládané aj zásadou súčinnosti, rýchlosti a hospodárnosti konania, ktoré zásady konania majú rovnaké postavenie v procese správneho konania a žiadnu z nich nemožno považovať za primárnu zásadu ovládajúcu správne konanie.

41. Pred vydaním rozhodnutia v správnom konaní administratívneho trestania podľa zákona č. 581/2004 Z. z. je za účelom dôkladného zistenia skutočného stavu žiaduce, najmä v prípade pokiaľ odborný záver tvorí jediný podklad pre vydanie rozhodnutia správneho orgánu bez toho, aby správny orgán pristúpil k zisťovaniu a vykonaniu iných dôkazov, aby sa úrad dostatočne odborne v zápisnici o prerokovaní námietok k protokolu vysporiadal s námietkami poskytovateľa zdravotnej starostlivosti tak, aby pri právnom posudzovaní správnosti záveru správneho orgánu o porušení ust. § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z. z. v správnom konaní správnym súdom nevznikali pochybnosti o jeho riadnom a úplnom zistení. Podľa uvedeného zákona je zdravotná starostlivosť poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy. Záver správneho orgánu o tom, či bola zdravotná starostlivosť poskytnutá „lege artis“ je záverom odborným a medicínskym, ku ktorému dospel správny orgán na základe správnej úvahy. Záver, o nesprávnom poskytnutí zdravotnej starostlivosti („non lege artis“), ktorý zakladá protiprávnosť konania poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, je súčasne aj záverom právnym a táto protiprávnosť musí byť bez akýchkoľvek pochyb najmä vzhľadom na charakter posudzovanej otázky jasne preukázaná. V rámci postupu tvorby správnej úvahy si preto správny orgán musí zabezpečiť relevantné dôkazné prostriedky, dôkazy vykonať a z týchto dôkazov vyvodit' skutkové a právne

zistenia, a následne pri rešpektovaní zmyslu a účelu zákona v týchto medziach na základe logickej postupnosti dospieť k rozhodnutiu. Vykonávanie dôkazov patrí do právomoci úradu ako správneho orgánu, ktorý ich hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Úrad v rozhodnutí o uložení sankcie musí uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Okrem toho podľa názoru kasačného súdu pri konštatovaní protiprávneho konania t.j. postupe „non lege artis“ je nevyhnutné, aby bol postup poskytovateľa zdravotnej starostlivosti hodnotený „ex ante“ teda na základe poznatkov, ktoré mal lekár k dispozícii v čase svojho rozhodovania a toto musí z takéhoto záveru aj výslovne vyplývať.

42. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší správny súd v kasačnom konaní pri prieskume zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu zameral svoju pozornosť zásadným námietkam sťažovateľa - žalobcu, predovšetkým na posúdenie zásadnej otázky, či došlo zo strany žalobcu k porušeniu ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. tým, že neposkytol na ambulancii všeobecného lekárstva dňa 23.04.2018 zdravotnú starostlivosť správne, pretože pacientku adekvátne nevyšetрил a nezhodnotil jej zdravotný stav pomocou alebo diferenciálnou diagnózou, o charaktere predloženého znaleckého posudku žalobcom a jeho hodnotením zo strany žalovaného v súdnom konaní ako i k otázke správnosti výberu konzultanta z odboru všeobecné lekárstvo počas priebehu vykonávania dohľadu.

43. Po prieskume kasačnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia nemal kasačný súd pochybnosti o správnom právnom posúdení prejednávanej veci krajským súdom. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, najmä z bodu 40, 41, bolo zrejmé aké dôvody viedli krajský súd k záveru o riadnom neposkytnutí zdravotnej starostlivosti zo strany žalobcu menovanej pacientke, pričom za skutočne zásadné treba považovať to, že zo zdravotnej dokumentácie - záznamu z vyšetrenia zo dňa 23.04.2018 nie je zrejmé akým spôsobom došlo k vyšetreniu pacientky a či vôbec, pričom existencia výmenných lístkov, a teda, že pacientka bola odoslaná na ďalšie vyšetrenia k špecializovaným lekárom s určením diagnózy túto skutočnosť nepotvrďuje, iba preukazuje, že pacientka bola odoslaná na ďalšie vyšetrenia. Žalobca sa ocitol v dôkaznej núdzi a svoje tvrdenie o tom, že pacientku náležite vyšetрил nie je možné objektívne posúdiť a verifikovať. V tejto súvislosti možno poukázať na argumentáciu žalovaného obsiahnutú vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti o tom, že zachytenie rozsahu poskytnutej zdravotnej starostlivosti nie je len formálnou požiadavkou zákonodarcu, ktorý jej nedodržanie sankcionuje, ale vedenie zdravotnej dokumentácie definuje priamo zákon ako neoddeliteľnú súčasť poskytovania zdravotnej starostlivosti (§ 4 ods. 5 zák. č. 576/2004 Z. z.), s čím sa stotožňuje aj súd kasačný. Záver žalovaného o porušení ust. § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z. z. vychádza z riadne zisteného skutkového stavu. Kasačný súd taktiež upriamuje pozornosť na to, že žalobca nebol zo strany žalovaného sankcionovaný za nezapísanie klinického nálezu zo dňa 23.04.2018 do zdravotnej dokumentácie, ale za to, že pacientku adekvátne nevyšetрил a nezhodnotil jej zdravotný stav pomocou alebo diferenciálnou diagnózou.

44. Z obsahu spisu správneho súdu, súčasťou ktorého tvoril administratívny spis, vyplýva, že znalecký posudok vypracovaný znalcom S.. K. S. K., S., S. č. 914927-04/21 predložil žalobca spolu s replikou na vyjadrenie žalovaného k žalobe až dňa 21.06.2021. Znalecký posudok bol vypracovaný v súvislosti s požiadavkou žalobcu vo veci vedenej pod sp. zn. 21C/10/2021 na Okresnom súde Piešťany a predložený až v štádiu konania pred správnym súdom. Žalobca namietal, že žalovaný nemôže spochybňovať závery znalca, ako to bolo spomínané v bode 26 až 31 odôvodnenia rozsudku krajského súdu, nakoľko iba ďalší znalecký posudok môže byť, podľa názoru žalobcu, vzatý do úvahy pri hodnotení správne poskytovanej zdravotnej starostlivosti pacientke. Z obsahu dupliky, ktorou žalovaný reagoval na predloženie znaleckého posudku žalobcom vyplýva, že mu nebolo zrejmé z akého vyšetrenia a údajov ním získaných vychádzal oslovený súdny znalec pri konštatovaní ...“bola klinicky vyšetrená, bola jej odobratá anamnéza o vzniku, priebehu a charaktere problémov ktoré udávala. Pre možnú náhlu brušnú príhodu bolo vyšetrené brucho pohľadom a pohmatom, ktorá týmito vyšetreniami bola v čase vyšetrenia s istotou vylúčená. Bol jej zmeraný krvný tlak a pulz, pričom namerané hodnoty boli v medziach fyziologickej normy. Ďalej bola vykonaná auskultácia dýchacích

ciest, pľúc a srdca s fyziologickým nálezom Pohľadom a pohmatom bola vyšetrená tvár a vlasová časť hlavy pre zhoršenie kožného nálezu na tvári a vo vlasoch. Pre ťažkosti s chôdzou a bolesťami v oblasti bedrových kĺbov bola vyšetrená aktívna pohyblivosť v týchto kĺboch. Zároveň bola poučená o charaktere svojho ochorenia a o zamýšľaných diagnostických a terapeutických výkonoch, na základe čoho jej boli odovzdané výmenné lístky s diagnózami na odborné vyšetrenia a pre prípad zhoršenia zdravotného stavu bola poučená, aby vyhľadala lekársku pomoc“. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný sa vyjadril ku žalobcom predloženému znaleckému posudku -dôkazu, ako účastník správneho súdneho konania, ktorému takéto procesné oprávnenie vyplýva z jeho procesného postavenia v konaní. Pokiaľ by bol znalecký posudok predložený v štádiu výkonu dohľadu resp. v správnom konaní o uložení sankcie bolo by povinnosťou žalovaného sa s takto predloženým dôkazom v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať resp. zhodnotiť ho ako dôkaz jednotlivo ako i vo vzájomnej súvislosti s inými dôkazmi. V prejednávacom prípade sa však o takú situáciu nejedná. Nad rámec kasačných námietok kasačný súd uvádza, že krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v bode 43,44 sa predloženým znaleckým posudkom zaoberal. Uviedol, že mu rovnako ako i žalovanému nebolo zrejmé, z akého zápisu zo zdravotnej dokumentácie vychádzal znalec. Podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku boli o.i. aj kópia zdravotnej dokumentácie pacientky, ktorou disponoval aj žalovaný a z ktorej vychádzalo i odborné stanovisko konzultantky S.. X..

45. Kasačný súd za nedôvodnú považoval tiež námietku, ktorou žalobca namietal, že zo strany žalovaného mal byť pribratý konzultant z odboru chirurgia resp. k problematike NET by sa mal vyjadrovať znalec z odboru endokrinológie, či gastroenterológie a nie, ako v danom prípade, konzultant z odboru všeobecné lekárstvo. Vo vzťahu k uvedenej námietke kasačný súd uvádza. Z obsahu administratívneho spisu ako i z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplynulo, že žalovaný sa s námietkou ohľadne prizvanej konzultantky zaoberal a túto aj náležite odôvodnil. Taktiež z rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že ten sa v bode 42 s uvedenou námietkou náležite vysporiadal. S argumentáciou správneho súdu sa plne stotožňuje i kasačný súd, a preto v ďalšom na ňu len poukazuje a súčasne dopĺňa. Zdravotná starostlivosť v dohliadanom období bola poskytovaná všeobecnou lekárkou, preto nebolo dôvodné stanoviť odborníka z iného odboru ako všeobecné lekárstvo.

46. Vychádzajúc z právnych záverov uvedených vyššie najvyšší správny súd dôvody, žalobcom vznesené v kasačnej sťažnosti, ktorými namietal nezákonnosť rozhodnutia krajského súdu z dôvodov podľa § 440 ods.1, písm. g/ SSP, vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nemohli spochybniť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z uvedených dôvodov najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP, ako nedôvodnú zamietol.

47. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi (sťažovateľovi), ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

48. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

